

[Fuglsang.]

merne ved Ribe i gang så hurtigt som muligt, og vi kan også godt sige, at vi føler os stort set dækket ind af det forslag, som ministeren har fremsat.

Det er rigtigt, at det ingeniørarbejde er det billigste, men det, vi står over for at skulle beslutte nu, kan vel også ses på baggrund af fortidens forsømmelser af den ene eller den anden art. Det har nemlig tidligere været sådan, at man har grebet til den billigste løsning, og den har vist sig ikke i længden at være den mest holdbare. Det dige, som blev bygget i 1912, var jo et stort, solidt, bredt dige — det fortælles, at bønderne kunne køre derud med hestevogn og nyde udsigten om søndagen — men senere hen, da man forhøjede diget, lagde man simpelt hen noget oven på det oprindelige og fik et smalt dige med en dårlig profil, som det var yderst vanskeligt, når det virkelig gjaldt, at lægge sandsække på.

Hvad forsømmelserne angår, synes det jo også at være gået ud over bæremevejene, og dertil kommer, at da man for nogle år siden fjernede broen nede ved kammerslusen, afbrød man den sådan, at man faktisk delte forbindelserne mod nord og mod syd; overhovedet har disse bæremeveje som også nævnt tidligere været i en ganske dårlig stand.

Vi er som sagt positive, men vi er ikke blinde for, at der også kan være problemer af teknisk art, som jeg nu ikke har ret meget forstand på, bl. a. spørgsmålet om indlandsvandet, men jeg vil også tro, at der bliver en hel del problemer med omkostningsfordelingen: der er nok nogle, der har bidt mærke i, at nede i forbundsrepublikken betaler regeringen de 70 pct., mens forslaget her mere beskedent nøjes med en statsdækning på 60 pct., men som sagt vil disse spørgsmål nok dukke op i udvalget.

Jes Schmidt (CD):

Efter de mange gode ord, der er sagt her, kun nogle få bemærkninger.

Det foreliggende lovforslag om forstærkning af diget mellem Vester Vedsted og Store Darum finder vor fulde tilslutning, og det samme gælder anlægget af de nødvendige bæremeveje langs med digerene.

Det er blevet nævnt, at man måske skulle se på, at kommunernes belastning i denne sammenhæng ikke blev for stor, og dette synspunkt synes jeg er noget, der skal understreges. Da digebyggeriet jo ikke er én generations sag, men mange generationers sag, er det ganske rimeligt at lægge belastningen ikke kun på folk af i dag, men også på næste generation.

Så er der også noget andet i forbindelse med det, der blev talt om ved Ballum og Rejsby: man burde måske under udvalgsbehandlingen se på byggehøjderne. I gamle dage byggede man gårdene ude ved havet på varf. Der kunne måske være anledning til at påbyde visse bestemte byggehøjder, så man sikrede sig imod de oversvømmelser, som nødvendigvis kommer. Når dette er sagt, vil jeg kun tilføje, at jeg er meget taknemlig for, at der i bemærkningerne henvises til den planlagte bygning af et fremskudt dige ved Højer, og at ministeren annoncerer et lovforslag.

Selvfølge må man, som det er blevet nævnt her, afvente forbundsregeringen i Bonns stillingtagen til de 12 km mellem grænsen og Hindenburgdæmningen, men om man ligefrem, som hr. Ingomar Petersen gav udtryk for, nu skal gå hen og lægge pres på forbundsregeringen i Bonn, ved jeg ikke; det er nok et lidt voldsomt udtryk, for de skal da allerførst have lov til at se sig om nede i Bonn, inden de griber i lommen og kommer med glade bevillinger.

Hvad angår Slesvig-Holsten, synes jeg, ministeren — og det gør nu også Bonn — har handlet absolut rigtigt. Vi må vist vise forståelse for, at landet Slesvig-Holsten ikke kan ændre sin prioriteringsplan for befæstningen mellem Hindenburgdæmningen og Hamburg, men på den anden side synes jeg, at vi skal tage det som et godt tegn, at ministerpræsident Stoltenberg har lovet ministeren at gøre alt, hvad han kan for at fremme sagen i Bonn. Med det gode forhold, som har udviklet sig mellem Danmark og Tyskland, regner jeg faktisk med, at man nede i Bonn vil sige: alene for dette gode samarbejdes skyld vil vi, selv om det ikke er absolut nødvendigt for os, skynde os at hjælpe, så at denne fornuftige plan kan blive virkelighed.